

Wie zal er de kok aan boord zijn?

De baggermolen of zandzuiger was in 't verleden de leerschool voor veel Sliedrechtse jongens. Zodra ze de school mochten verlaten, riep het baggerwerk hen. De hiërarchie aan boord was groot. Je diende als jonge knul op 't onderste treetje te beginnen. Koken voor de hele bemanning! Ooit werd je misschien wel de baas aan boord, de eerste schipper. Je had dan wel een hele weg af te leggen. (B.L.)

As ie in Slierecht ben komme weune ...

(On)geregeld komme d'r nieuwe Slierechters bij die deuze verhaoltjies in de krant zien staon. De mêêstes zijn Nederlanstaolige mense die van buite de gemêente naer ons durrep kwamme verhuize. Sommiges zijn staotushouwers, buitelanders, mense die vanuit 't buiteland in ons durrep worre gevestigd. Ze zijn ons aallemael eve lief, mor enkele hebbe toch 'n bietjie moeite met ons plaetselijke diëlect. Ze kanne ons nie zô goed verstaon is 'n veul gehoorde klacht. Nie dà ze wat aan d'r gehoororgaon menkere, belnêënt, dà 's niet 't perbleem. Ze hore ons goed zat, mor ze verstaon ons nie zô best.

Van die buitelanse mense kà je dà begrippe, die motte hêël onze taol nog aaige zien te worre. Dà beurt, as 't goed is, op 'n inburregeringscursus, dà 's buite ons waarekgebied zalle me mor zegge. Die van ievers kommende Nederlans praotende nieuwe durrepsgenote, die motte nie aals te

moeielijk doen. Heullie kanne net doen of datte me buiteaerdse wezes zijn, of datte me van 'n aandere pleneet praote. Dà ving 'k aerdigchies overdreue, zôô aareg is 't ok weer nie gesteld met ons diëlect. Voor de nieuwe 'ngezetene' orgeniseert de gemêente kennismaokings bijêênkomste.

Nou zijn Wout van Rees en ikzellef naomes d'n historische verêêniging uitgenôôjigd zô 'n ochendtjie te komme oploistere. Wout zal 'n powerpoint prizzentaosie over Slierecht zôôas 't vroeger was, geve en aan mijn is de taok ietewat in ons plaetselijke taoltjie te vertelle. Daervoor gebruik 'k 'n teksie van 'n êêder deur mijn geschreve vaarsie met as titel: As ie in Slierecht wier gebore.., de Kaoui, de Zaoi, Beneeje Kaarek, was ì j'n dôôpcêel vastgelege, dan mos ie mee naer 't baggerwaarek. Zô gong ie met 'n kist en bultzak as jongchie mè je vaoder mee naer Zoijerzêê of 't Dôôje Maosie, mor net waerof de meule lee. Je mos as koksmatjie beginne, je kreeg 'n snaauw, 'n schop, 'n vloek. Waarekte je aage host te pletter, jou lessie sting nie in 'n boek. Soms kwam de schipper naer beneejene, 't schuim dà sting dan op z'n mond. Dan kwam die jou eefies uitschelde, dan gong ie bijnao deur de grond. Nae 'n hortie, 'n paor maonde, somwaaile duurden 't wel 'n jaer, dan mog ie bovedeks meehellepe, liep hêel d'n dag van hut naer haer. Zô sting ie aan 't dôôiekantjie, aan de verhaollier, achterop, hà je die leerschool goed deurlôôpe, dan was ie schipper in d'n dop.

En kwam d'n baos je dan vertelle dà jij je aage scheepie kreeg, bonkte je hart 'n klappie hadder omdà je op de ladder steeg. Je had beraakt 't aalderhôôgste, net as ie vaoder ouwe Klaos en laeter kreeg ie nog premosie, je aaindigde as waoterbaos. Uit dut verhaoltjie kà je lere, 't kom uit z'n aage heus nie goed. 't Zit nie aaltijd op 'n sleechie, soms kos 't traene, zwêet of bloed. Wie d'r voor z'n brôod wil waareke, wà wil beraalke hier op aerd, die mò z'n aage êest bewijze. Dà 's 'n waerhaaid as 'n paerd.

Huib Kraaijeveld